

MET ONTFERMING BEWOGEN

Laten wij het vandaag eens hebben over iets dat wij vinden in de Bijbel, van waaruit eigenlijk liefde ontstaat. Ook Jezus werd bewogen met ontferming over de mensheid, en gaf Zijn leven als de enige mogelijke oplossing welke er bestond. Wij zien dat het iets is dat niet alleen bij de gelovigen leeft, maar ook bij anderen, doch wij kunnen al spreken van uitzonderingen. Mensen leven vandaag nu eenmaal met een “elk voor zich” principe.

Met ontferming bewogen zijn komt van een Grieks werkwoord. (slachtnizesthai). In dat woord komt het woord “ingewanden” voor. Dit komt omdat de oude Grieken dachten dat de zetel van de menselijke emoties in hun ingewanden lagen. Dit omdat men door te grote emoties overmand kon worden, dus niet kon verwerken.

Zie Matth.18:23-35 Een koning liet een schuldenaar vrij: **27 De koning kreeg medelijden met hem, liet hem vrij en zei dat hij niets meer hoefde te betalen**

28 Nauwelijks was de man weer buiten of hij ontmoette iemand van wie hij nog wat geld tegoed had. Hij greep hem bij de keel en eiste zijn geld onmiddellijk terug.

33 Moest u dan geen medelijden hebben met die ander, zoals ik medelijden heb gehad met u?’ 34 De koning was woedend en stuurde hem naar de folterkamer

35 Zo zal mijn hemelse Vader ook met u doen als u uw broeders niet van harte vergeeft wat zij u hebben aangedaan.”

Hier vinden wij in deze gelijkenis, een koning “ **met ontferming bewogen**” . Hij vergaf een enorme schuld aan zijn slaaf.

Dit is een beeld hoe Jezus onze grote zondesschuld kwijtschold, en hoe doen wij met anderen die tegen ons ook zitten met zondesschuld. Dit staat duidelijk in een context van vergeven.

Deze slaaf hier eiste daarna direct een kleine schuld op van een medeslaaf. Wij lezen de koning kwam het te weten, **en hij werd gefolterd**. Ook hier zit een les in, voor wie niet wil handelen **als de koning, koning Jezus!** Onder het folteren kan men ook begrijpen “gevangen zitten en pijn lijden” door het weigeren van “ met ontferming bewogen te zijn”.

Deze slaaf was onbarmhartig, de koning wist het, God wist het ! Wij moeten waakzaam zijn dat zulke dingen ons niet overkomen.

Vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onzen schuldenaren.

Lukas 10 De barmhartige Samaritaan

In dit verhaal zien wij dat er al twee anderen de ernstig gewonde man voorbij waren gegaan. Van Jeruzalem afdalend naar Jericho. Deze twee kwamen terug van een tempeldienst in Jeruzalem, en hadden nog maar pas horen spreken over de wet en de geboden.

Een priester en een leviet. Dit zijn nu de mensen waarvan God het zou verwachten dat ze met ontferming zouden bewogen zijn. Helaas, ze gingen aan de overzijde voorbij. Geen barmhartigheid! Ze kwamen terug van de tempel, blijkbaar hadden ze daar niets geleerd.

Wij moeten weten dat Jezus dit als een voorbeeld gaf op de vraag :

HOE KUNNEN WIJ EEUWIG LEVEN BEËRVEN?"

Mensen die eeuwig leven in zich dragen, zullen zeker niet voorbijgaan, aan een mens in levensnood, verwond en slachtoffer van een overval.

Het kan best zijn dat God u met mensen in contact brengt die hulpbehoevend zijn, of die uw hart " met bewogenheid moeten bewegen".

God kijkt hoe ons hart reageert. Wanneer wij bij onszelf ontdekken dat dit niet aanwezig is, dan is dat iets wat bij ons moet veranderen. Wij moeten **denken aan onze christelijke plichten**.

Ook in onze wetgeving proeven wij nog een christelijk principe: hulp verlenen aan mensen in nood bij een ongeval, vluchtmisdrijf is strafbaar.

Matth.9

34 Maar de Farizeeen zeiden: Door de overste der boze geesten drijft Hij de geesten uit.

35 ¶ En Jezus ging alle steden en dorpen langs en leerde in hun synagogen en verkondigde het evangelie van het Koninkrijk en genas alle ziekte en alle kwaal.

36 Toen Hij de scharen zag, werd Hij met ontferming over hen bewogen, daar zij voortgejaagd en afgemat waren , als schapen die geen herder hebben.

37 Toen zeide Hij tot zijn discipelen: De oogst is wel groot, maar arbeiders zijn er weinig.

36 Bidt daarom de Heer van de oogst, dat Hij arbeiders uitzende in zijn oogst.

Wij lezen dat Jezus " met ontferming werd bewogen" over de scharen.
--

Schapen zonder herder.

Deze mensen hadden geen geestelijk voedsel. Slechts telkens de hardheid van de wet hen geleerd door de schriftgeleerden.

Mensen hebben vandaag ook troost nodig, bemoediging, hoop, liefde. Daar is slechts maar een antwoord op : De bijbel en Jezus! De mensen hebben de bijbel nodig, zonder bijbel geen geestelijk leven!

Er moet veel leed zijn geweest bij de mensen in Zijn dagen. Wij lezen van blinden, lammen, zieken, bezeten mensen, jonge mensen die stierven enz. Wanneer wij beminden verliezen, waar is troost, geestelijke kracht om het leed te verwerken?

12 Toen Hij dicht bij de stadspoort gekomen was, zie, een dode werd uitgedragen, de enige zoon zijner moeder, die weduwe was, en veel volk uit de stad was bij haar .

13 En toen de Here haar zag, werd Hij met ontferming over haar bewogen en Hij zeide tot haar: Ween niet. *14 En naderbij gekomen raakte Hij de baar aan (de dragers stonden stil) en zeide: Jongeling, Ik zeg u , sta op! Luk.7*

Leven na de dood! Deze jongen wist wat het was! Terug bij de levenden! Meteen moet een mens begrijpen, dat Jezus **de weg de waarheid en het leven is**. Wie zou durven zeggen tot de moeder: Ween niet! ?

Jezus ging over tot daden die in Zijn macht lagen. Ook wij moeten doen wat in onze macht ligt om mensen te troosten, te bemoedigen.

Jezus was bij machte om deze moeder haar kind terug te geven. Hoeveel moeders zouden dat niet willen?

Moeders die hun kind verliezen en willen terugzien. Wij hebben een antwoord:

Johannes 11:25 Jezus zeide tot haar: Ik ben de opstanding en het leven; wie in Mij gelooft zal leven, ook al is hij gestorven,

Wanneer wij met ontferming bewogen worden, moeten wij naar Jezus toe! Moeten wij bidden. Wij moeten de mensen leren dat er hoop is.

Wie in Jezus gelooft zal ontferming vinden.

Jezus leeft mee met de mensen, zoals hier met deze weduwe.

Jezus leeft ook mee met ons, wanneer wij verdrietig zijn over dingen die ons naar het hart gaan. Ieder kent zijn eigen verdriet!

Jezus ontfermde zich zowel over het individu als over mensen samen.

Vandaag leven de mensen in een geestelijke armoede.

Het lichaam heeft last van overtollig vet, maar het hart (het denken) van de mensen droogt uit. Mensen geloven niet meer in het levende water, maar in het stinkend water dat ze krijgen van allerlei theorieën die hen van God weg houden. Allerlei levenswijzen of religies worden door mensen soms begonnen en eindigen met levensmoeheid en depressiviteit.

Als Jezus naar België kijkt, is Hij zeker met ontferming bewogen.

Een land dat zijn kinderen opvoedt met een leugenachtige traditie. Er zijn weinig echte arbeiders, predikers, om de geest van de mensen te doen herleven. Zoveel mensen dreigen voor eeuwig verloren te gaan.

Wij leven in de tijd waarvan Paulus schreef : er komt een tijd.....

2 Timoteüs 4:3 Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen,4 dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtfels keren.

Laten wij doen wat wij kunnen uit liefde tot Jezus!

R.GAYTANT

